PENSEO

N-ro 193

nov. / 2007

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 18-a jaro http://www.elerno.cn/penseo/penlisto.htm

Guozhu

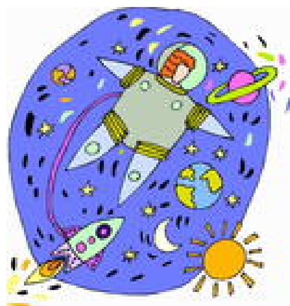
Hurao al Chang'e N-ro 1

(2007-10-24)

—laŭ ĉinesko Haoshijin*

Grava evento
en ora aŭtuno ---
Lanĉas vojaĝo de
Chang'e al luno!
Realiĝas miljara
rev' en fortuno.
Komenciĝas nova
paĝ' ekde nuno.

*ĉina fiksforma poemo el du strofoj po kvar versoj de 56,65 /75,65 silaboj, laŭ rimarânĝo xa,xa / xa,xa (x=senrima)

Komencantino

Bonan Vojaĝon

—laŭ ĉinesko Pozhenzi*

gratulon al sukcesa pafado de lunsonda satelito

kun flamanta vosto
la lunsatelit' sor
sin pafis vertikale
jen por scienca esplor'
ĉu la ĉina glor'?

gratulon, gratulon
en ĉi solena hor'
al niaj sciencistoj
pro ties pena labor'
kaj frukta valor'

* ĉina fiksforma poemo el du strofoj po kvin versoj de 66,77,5 silaboj, laŭ rimaraĝo xa,xa,a

Eto

Ascend' al Luno

—laŭ ĉinesko Shiliuziling*

Okaze de pafado de l' ĉina lunsatelito

nun
la ĉinoj per forta kun'
raketon
pafas al la lun'

por
pac' kaj scienca esplor'
ekflugas
la satelit' sor

en
kosmospac' kun esperplen'
ĝi strebas
al luna ĝarden'

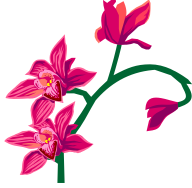
ĝi
ja la prosperon de Ĉini'
kunportas
al feina ŝi**

ĝoj'
nin ebriigas en larm-roj'
kaj flugas

laŭ alluna voj'

*ĉina fiksforma poemo el kvar versoj de 1,7,35 silaboj, laŭ rimaranĝo aaxa

** aludas Chang'e, feino vivanta sur la luno laŭ la ĉina legendo.

Noveleto

Ŝuldo je Ununokta Dormo

You Rui

Viro akiris edzinon per dolĉaj vortoj. Li diris, "Mi ĵuris per la ĉielo, ke mi ame traktas vin dum la tuta vivo, kaj ĉiuokaze mi restadas kun vi sendisiĝe." La virino ekridetis, kaj ŝi reciprokis samajn vortojn, kiujn li diris.

Ekde la kvina monato de novgeedziĝo, ili komencis kvereli nur pri begateloj, sed en furioza maniero. Forte ĵetinte tason teren en pecetojn, li diris, ke li ne plu vivas tiamaniere. Ŝi faligis larmojn senparole.

La viron havis amikon nomatan A Chang, kiu vivis en la sama loko kun li ĝis adoltiĝo. A Chang estis bona junulo, malmobilizita el armeo antaŭ nelonge. Lin ŝatis multe da junulinoj, sed li ne falis en amaferon dumtempe. Ĉiufoje, kiam li kaj ŝi kverelis, li emis elstari por ilin pacigi. Nur ĝis kiam ilia kverelo kvietiĝis, li foriris. Ambaŭ li kaj ŝi kovis dankemon al li. Tamen li kaj ŝi de tempo al tempo ekhavis kverelon pli kaj pli severe.

Ĉifoje la kverelado estis tiel intensa, ke la viro foriris, frape ferminte la pordon post si. Kiam ŝi singulte ploris, alvenis A Chang por pacigi la kverelon.

Ĉe la mateno de la sekva tago, la viro revenis. Kiam li malfermis la pordon, lin trafis la nevidenda sceno — A Chang kaj lia edzino dormis eĉ sur la sama lito. La viro ekkoleriĝis furioze. Svingante siajn pugnojn, li sin ĵetis antaŭen, sed la virino baris al li la vojon. Sen multe da klarigado, ŝi diris nur unu vorton "eksedziĝo". Lia respondo estis "tuj, ni eksedziĝu!"

Li kaj ŝi eksedziĝis tre baldaŭ. Tamen, la eksedzino ne kunvivis kun A Chang, kiel ni eblus imagi. Ili eĉ ne vidis A Chang-on. Ŝajnis, ke Tiu jam malaperis senspure.

Ŝi komencis sian novan vivon, kaj samtempe ŝi ne forgesis peti informojn pri A Chang.

Iun tagon post du monatoj, ŝi finfine informiĝis pri lia spuro. Li jam enhospitaliĝis kaj pretis ricevi graven operacion. Aĉetinte donacon haste, ŝi rapidis al la hospitalo. Kiam ŝi eniris lian malsanulejon, ŝi ŝtoniĝis. Anstataŭ A Chang, ŝia eksedzo sides tie en maltrankvilo.

Levante sian kapon, li vids ŝin. Altrudante amaran rideton, li diris, "Vi venas finfine."

Ŝi demandis, "Kie estas A Chang?"

"En operaciejo."

"Kial vi troviĝas ĉi tie?" ŝi demandis.

Senparole, li ekbrulis cigaredon kaj eksuĉis. Post momento, li diris, "Kial li ne estas kun vi? Ĉu vi eĉ ne scias pri lia operacio?"

Kun kapo klinita, ŝi ne eligis vortojn plu.

Ĝuste tiam, la kuracisto envenis kaj demandis al ili, kiu estas lia familiano.

Li kaj ŝi stariĝis samtempe. La unua li ekparolis, "Kio pri li, doktoro?"

La kuracisto diris, "Vi ĵus donis la antaŭpagon, ĉu ne? Do vi povas ĝin repreni. La operacio jam finiĝis. Mi diru al vi kun granda bedaŭro, ke la operacio malsukcesis. Tamen ni jam faris ĉiujn klopodojn."

"Kia operacio?" ŝi ne komprenis.

"Ĉu vi ne scias?" Stranga esprimo aperis sur la vizaĝo de la kuracisto. Kaj li sin turnis al la viro kaj klarigis, "Ĉar la seksorgano de malsanulo estas grave vundita dum longa tempo, ni povas fari nenion por restarigi lian seksan funkcion. Kiam li vundiĝis kiel soldato, li devus ricevi ĝisfundan kuracadon, ĉu?"

La viro pene ĵetis ekrigardon al la ĉielo kaj diris, "Finite! Diable! Lia tuta vivo estas finite." Poste, li sin turnis kaj rigardis al ŝi.

Ŝia vizaĝo tuj ekruĝiĝis. Movetante siajn lipojn, ŝi volis diri ion, sed ne povis elbuŝigi unu vorton.

Li diris, "Ĉu necesas klarigi? Mi jam komprenis delonge."

Ŝi ekploris singulte, dirante, "Mi faris tion pro senrimedeco. Se mi ne faris tion, ĝis kiam nia kverelado daŭrus? Tio nur maljuste kulpigis lin. Mi havas dankemon al li dum mia tuta vivo." Post tio, ŝi elkuris el la hospitalo.

Ekstere tutnova aŭtomobilo atendis ŝin.

Rigardante ŝian dorsfiguron, li ekridetis. Elpoŝiginte poŝtelefonilon, li plezure klakis butonojn. Aŭdiĝis koketa voĉo el la alia ekstremo.

Li diris, "Kara, sendu al mi pliajn 5000 yuanojn. Mi devas trovi pli bonan hospitalon por A Chang.

"Aĥ, ĉu ankoraŭ ne sufiĉas? Vi estas vere bona al via amiko."

"Vi eraras," li diris. "A Chang estas ne nur mia amiko, sed ankaŭ bonfaranto por ni ambaŭ. Kuraci lian malsanon estas la tiama kondiĉo, per kiu li promesis helpi min. Des malpli, ke ni restigu al li ŝuldon je ununokta dormo dum la tuta vivo, ĉu?"

Li ekridetis denove.

elĉinigis **Hongjia**

Ĉineske

Lily

Deflorado de Vagulino

—laŭ ĉinesko Busuanzi*

mizere vagis
de strat' al strato
ŝi adoleskantino
en malsan-stato

gepatroj ŝiaj
kun unu frato
droniĝis en diluvo
pro sorta bato

senhelpe sola
kun peza koro
forlasis la vilaĝon
ŝi al la foro

ŝi almozpetis
en malhonoro
sub moka pririgardo
sen ajn pudoro

noktiĝis foje
sur tero frida
ŝi dormis duonnuda
kun korp' rigida

sendube tio
per ĝuo vida
invitis amorantojn
kun pens' insida

ŝi aŭdis sonĝe
"cervido mia
obeu, ne kriaĉu
jen lud' pasia"

ŝi svage sentis
sur korpo sia
palpadon de manego
ŝajne mania

ĝi jen deŝiris
kun granda forto
kalsonon mincan ŝian
— la virgan pordon

ŝi jam panikis
ege ĝis morto
instinkte ŝi rezistis
per korpa tordo

ŝi trovis tiam
sin sub la premo
de korpa pez', aŭdiĝis
kruda blasfemo

manego glitis
kun eta tremo
malsupren ĝis la truo
ŝi jen kun ĝemo

malfermis siajn
okuloparon
ekkriis laŭte ŝi por
rezisti l' faron

sed vane, ŝi jam
ekhavis flaron
de vira spir' anhela
kaj lian staron

de la bubaĉo
per sia buŝo
li dronis ŝian krion
fine, en kuŝo

servprete mola
ŝi sub movfuŝo
akceptis bapton sanktan
de seksa tuŝo

tre timigite
en duonsveno
ŝi sentis sube ion
bori kun peno

jen ekdoloro
je la alveno
de dura stang' ŝin pikis
kvaz' vesp-veneno

okazis forta
piŝtad' senbara
neniam ŝi gustumis
dum viv' amara

ekstazon tian
en sento klara
ŝi obeemis jen al
diboĉo rara

piŝtado daŭris
en la vagino
jam nun alvenis ili
al ĝu-kulmino

ĝemkriis ĝoje
ŝi en fascino
nun forgesante jam pri
sia destino

matene trovis
stakon da mono
ŝi ĉe la kap' metitan
al la bezono

la doloreto
far la fripono
ankoraŭ ardis ĝene
sub la kalsono

*ĉina fiksforma poemo el du strofoj po kvar versoj de 57,75, laŭ rimaranĝo xa,xa

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_
Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Nanhai Kolegio de Sud-Ĉina Normala Universitato, Nanhai, Guangdong 528000, Ĉinio
Tel: (0757) 86366253 (hejme)
E-poŝto: vejdo@163.com
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.cn/penlisto.htm
◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_